

Arrest

nr. 66 125 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 20 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 mei 2011 met referentnummer X.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat L. VELKENEERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 maart 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 21 april 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Gujran Wala (Pakistan). U bent sinds 2006 sympathisant van de Pakistan Muslim League Nawaz ("PML-N"). De zakenpartner van uw vader (met name Y.) schoot op 11 juli 2009 H. G. Z. dood. H. G. Z. vermoordde in 2006 of 2007 namelijk de zoon van Y. omdat deze een "gunmen" was van een vijand van hem. De broer van H. G. Z. (C. Z. I., voorzitter van de Pakistan Peoples Party ("PPP") te Gujran Wala) en zijn aanhangers dachten dat u en uw vader betrokken waren bij de moord op H. G. Z. Zij dreigden ermee u te vermoorden. U en uw vader zijn na 11 juli 2009 ondergedoken. U verbleef eerst in Gujran Wala bij verwanten, daarna in Lahore en vervolgens in Pindi. Eind december 2009 vertrok u uit Pakistan. Via

Iran, Oekraïne, Azerbeidzjan, Polen en Duitsland kwam u naar België waar u op 2 maart 2010 asiel aanvraag. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een First Information Report ("FIR"), twee krantenartikelen dd. 12 juli 2009 en dd. 17 februari 2010 en een omslag van FedEx.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen vreemd zijn aan één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U gaf zelf aan dat de aanleiding van het conflict, dat aan de basis lag van uw beweerdde problemen, een familievete betrof (zie gehoorverslag CGVS p.16). U verklaarde eveneens dat het geen politieke vijanden waren (zie gehoorverslag CGVS p.16).

Bovendien moet opgemerkt worden dat u geen familiale band heeft met Y.. Yacooob was enkel een zakenpartner van uw vader (zie gehoorverslag CGVS p.12). De zoon van Yacooob werd vermoord door Hadji Gohar Zaman. Op 11 juli 2009 schoot Yacooob daarom H. G. Z. dood. C. Z. I. en zijn aanhangers dachten dat u ook betrokken was bij dit conflict en dreigden ermee u te vermoorden (zie gehoorverslag CGVS p.12). Volgens u kwamen C. Z. I. en zijn aanhangers naar u omdat u vaak samen met Y. naar het bureau van uw vader ging en omdat uw vader tegen de partij van C. Z. I. was (zie gehoorverslag CGVS p.12 en p.14). Vervolgens stelde u dat ze dachten dat u één van de twee misdadigers was die weg gevlucht waren bij de moord op H. G. Z. (zie gehoorverslag CGVS p.12 en p.16). Het gaat hier slechts om een vermoeden van deze personen ten aanzien van u én u verklaarde dat u op het moment van de moord thuis was zonder dat u concreet aangeeft waarom u dan riskeert te worden veroordeeld (zie gehoorverslag CGVS p.16).

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Zo maakt u niet aannemelijk dat u niet kon rekenen op bescherming vanwege de autoriteiten. U verklaarde dat u en uw vader geen klacht neerlegden bij de politie omdat uw belagers machtige mensen zijn van de Pakistan Peoples Party ("PPP") (zie gehoorverslag CGVS p.13). Indien u daadwerkelijk werd bedreigd, had u zich kunnen wenden tot hogere autoriteiten om bescherming te verkrijgen. U stelde dat u dit niet kon omdat u niet met mensen van een hoger niveau kon praten hetgeen geen afdoende verklaring is (zie gehoorverslag CGVS p.13). Daarenboven stelde u dat u op het ogenblik van uw vertrek uit Pakistan geen vrees kende voor de Pakistaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p.14). U gaf ook aan dat u nooit gearresteerd bent geweest (zie gehoorverslag CGVS p.14).

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat zij, gezien bovenstaande opmerkingen, de appreciatie van het CGVS inzake uw asielaanvraag in positieve zin kunnen wijzigen. Het First Information Report ("FIR") betreft een kopie zonder authenticiteitsstempels. De inhoud kan echt zijn maar gezien het gebrek aan een officieel identiteitsdocument kan u niet aannemelijk maken dat het om uw naam gaat in de "FIR" zoals u beweerde (zie gehoorverslag CGVS p.11). De omslag van FedEx voegt eveneens niets toe, het bewijst enkel dat u post ontving. Het krantenartikel dd.12 juli 2009 handelde over de moord op H. G. Z. en het tweede krantenartikel dd.17 februari 2010 bevatte artikelen over wat uw belagers allemaal hebben gedaan in Gujran Wala (zie gehoorverslag CGVS p.11). Beide krantenartikelen voegen niets wezenlijks toe aan uw asiilverhaal aangezien u zelf verklaarde dat uw naam of uw vaders naam niet in de krantenartikelen voorkomen (zie gehoorverslag CGVS p.11).

Tot slot bent u niet in het bezit van enig identiteits-en/of reisdocument, waarmee uw identiteit en/of reisweg kunnen worden aangetoond. U verklaarde dat u uw eigen Pakistaanse identiteitskaart en paspoort heeft afgegeven aan de smokkelaar hetgeen weinig waarschijnlijk is indien dit uw eigen documenten betreffen (zie gehoorverslag CGVS p.7). U stelde dat u deze niet terug kon krijgen (zie gehoorverslag CGVS p.10).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet

louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 48/3, alsook van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

3.2. Verzoeker licht niet toe waarom hij nog steeds zijn identiteit niet aantoont. De documenten toegevoegd aan het verzoekschrift worden niet conform artikel 8 van het Procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen neergelegd nu geen eensluitende vertaling werd bijgevoegd. Voorts vertoont het FIR formele gebreken nu geen authenticiteitstempels te merken zijn. Ten slotte betreffen het slechts fotokopieën waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht gezien het gemak waarmee deze met allerhande knip- en plakwerk te vervalsen zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Ook het krantenartikel -het verzoekschrift vermeldt krantenartikels in het meervoud maar stuk 2 betreft slechts één enkel artikel- is een fotokopie, waarvan geen vertaling wordt toegevoegd. Bovendien vermeldt het verzoekschrift noch de datum, noch de naam van de krant, noch wordt duidelijk gemaakt of dit dezelfde krant is die voor het CGVS werd neergelegd. Hoe dan ook, het is een feit van algemene bekendheid dat kranten niet gekant zijn tegen de publicatie van artikels tegen betaling, en hun bewijswaarde bijzonder relatief is.

Voorts kan verzoeker niet menen dat hij met enkele fotokopieën van een FIR en krantenartikels loutere beweringen kan aantonen. Verzoeker gaat immers niet in op een essentieel punt van de bestreden beslissing, met name dat hij zijn identiteit niet aantoont. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de neergelegde stukken hem überhaupt aanbelangen.

3.3. Verzoeker toont niet aan waarom hij, door het loutere feit dat hij een van de vrienden is van de zoon van de zakenpartner, ervan zou verdacht worden betrokken te zijn bij de moord tussen de familie van deze zakenpartner en een derde familie. Verzoeker toont evenmin aan dat deze derde familie behoort tot de top van de PPP. Ten slotte weerlegt verzoeker evenmin dat zoals de bestreden beslissing terecht opmerkt deze moorden niet in nexu staan met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Dit klemt te meer nu de door verzoeker aangehaalde feiten, met name moord in wezen gemeenrechtelijk van aard zijn. Verzoeker blijft bij de bewering dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen van zijn autoriteiten wat louter hypothetisch is nu hij geen bescherming heeft gevraagd CGVS-verhoor p. 13-14).

3.4. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent "*allezins minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming*" maar herhaalt slechts bijzonder summier zijn asielmotieven en geeft hiervoor geen specifieke argumenten aan.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK